

“मीठे बच्चे- अशरीरी बन्ने ड्रिल नम्बरवन ड्रिल हो, यसबाट वायुमण्डलमा सन्नाटा छाउँछ। बाबाको निर्देशन छ- यसै ड्रिलको अभ्यास गर।”

प्रश्न:- दुनियाँका अनेक विघ्नहरूको बीचमा रहेर पनि एकरस र खुशीमा को रहन सक्छ?

उत्तर:- जसले कुनै पनि विघ्नको पर्बाह गर्दैन। तिम्नो दुस्मन त अनेक छन्, विघ्न पार्छन्, कलंक लगाउँछन्, गाली दिन्छन् तर याद रहोस्- कलंक लाग्नाले नै तिमी कलंगीधर बन्छौ। भन्छन् कृष्णले चौथीको चन्द्रमा देखे त्यसैले उनलाई कलंक लाग्यो। तर अहिले तिमी बच्चाहरू माथि धेरै कलंक लाग्छन्। अन्त्यमा तिमीले भन्छौ- हेर्नुहोस् तपाईंहरूले धेरै कलंक लगाउनु भयो तर हामी अब कलंगीधर बनेका छौं।

ओम् शान्ति। बच्चाहरूप्रति शिवबाबाको आदेश छ, शिवबाबा भन्नुहुन्छ- म ड्रिल टिचर हुँ नि। भन्दछु अशरीरी भव। प्यारा बच्चाहरू, स्वधर्ममा टिक। मनमनाभव, म एकलाई याद गर। यो त जान्दछौ- अहिले धर्मको ग्लानि छ। गीतामा छ- यदा यदाहि... यो श्लोक जन्म-जन्मान्तर हामीले गाउँदै आयौं। जब देखि भक्ति मार्ग सुरु भयो गीताको पाठ गर्दै आयौं। शिवबाबाको पूजा गर्दै आएका छौं। उही शिवबाबा अहिले भन्नुहुन्छ- म एकलाई याद गर। तिमीमा फेरि मायाको छायाँ परेको छ। अहिले म आएको हुँ मायामाथि जित प्राप्त गराउनको लागि त्यसैले मनमनाभव किनकि तिमीलाई फर्केर जानु छ मेरो परमधाममा। यदि कृष्ण भएको भए भन्ने थिए- मध्याजीत भव। कृष्णलाई कृष्णपुरीमा याद गर। ज्ञानका दाता कुनै कृष्ण होइनन्। त्यो त हुनुहुन्छ शिव। शिवको नै पूजा हुन्छ, उहाँलाई परमात्मा भनिन्छ। हामी आत्माहरूलाई त्यहाँ जानु छ, त्यसैले बाबाले ड्रिल सिकाउनु हुन्छ। यो हो नम्बरवन ड्रिल- मनमनाभव, अशरीरी भव। तिमीहरू सबै ब्राह्मणले उहाँलाई याद गर्छौं, यदि कुनै शूद्र यहाँ अन्य कुनै ख्यालमा बसेको छ भने वायुमण्डललाई खराब गरिदिन्छ। उहाँ एकलाई जब सबैले याद गर्छन् अनि सन्नाटा छाउँछ। जस्तै कोही मर्दा सन्नाटा हुन्छ। आत्माको अशरीरी हुने प्रभाव पर्छ। त्यसैले अहिले बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी सबै आत्माहरूलाई वापस लैजान्छु। कालले त एक आत्मालाई लिएर जान्छ। म त कालको पनि काल हुँ। म सबैलाई लिन आएको हुँ। म आउँछु साधारण ब्रह्मा तनमा। म मनुष्य सृष्टिको बीजरूप चैतन्य हुँ। मैले नै गीता सुनाएको थिएँ। हेर, तिमीहरू माथि अहिले कलष राखेको छु नि। कृष्णका गोपीहरूलाई पनि कलष देखाउँछन्। भन्छन्- कृष्णले घैंटो फोरे। अब त्यो घैंटो कहाँ हो र! तिम्नो शिरमा जुन विकारको घैंटो छ, त्यसलाई फोरिन्छ र ज्ञान अमृतको कलष दिइन्छ। बाँकी सत्ययुगमा कहाँ कुनै यस्तो कुरा हुन सक्छ। गोपीनीहरू तिमी हौ। गोपी वल्लभका गोपीहरू जसमा विषको कलष थियो, त्यो फोरेर ज्ञान अमृतको कलष राखिन्छ। त्यसैले यसमा बुद्धि धेरै राम्रो चाहिन्छ तब धारणा हुन सक्छ। गोपीहरूको वल्लभ त हुनुहुन्छ शिवबाबा। कृष्णलाई वल्लभ भन्न सकिँदैन। लेखिको छ- गोपीहरूलाई भगाए। अब बाबाले कहाँ भगाउनु हुन्छ र। यो त नियम छैन। बाबाले सम्झाउनु हुन्छ- जब कुनै महात्माले भन्छन् शिवोहम्, उनलाई भन- एकातिर भनिन्छ महात्मा अर्थात् महान् आत्मा फेरि आफूलाई परमात्मा अथवा शिवोहम् किन भन्नुहुन्छ? महान् आत्मा त पवित्र आत्मा

२०७५ जेष्ठ १८ शुक्रबार १-०६-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

ठहरियो। यो रहस्य बुझाउनु छ। यसलाई ज्ञानको धर्म युद्ध भनिन्छ। उनीहरूको पासमा छ शास्त्रहरूको मत र तिप्रो पासमा छ श्रीमत। बाबा भन्नुहुन्छ— म आउँछु नै तब जब राजयोग सिकाउनु पर्ने हुन्छ। यहाँ नै यो सारा खेल हुन्छ। हीरो-हीरोइनको पार्ट तिमीहरूलाई मिलेको छ। वास्तवमा वन्दे मातरम् पनि यी माताहरूलाई भनिन्छ। ती मानिसहरूले त भूमिलाई मातरम् भन्छन्। भूमि त तत्त्व हो। त्यसलाई कहाँ माता भन्न सकिन्छ र। यस धर्तीमा रहने तिमी माताहरू हो। तिमीलाई वन्दे मातरम् भनिन्छ। तिनीहरूले भूमिलाई वन्दे मातरम् भन्छन्, त्यसैले भूत पूजा भयो। अहिले तिमी बच्चाहरू योगबलद्वारा आफ्नो बादशाही लिन्छौ। सबैले मेहनत गरिरहेका छौ— पवित्र बनेर बादशाही लिनको लागि। जतातिर साक्षात् सर्व समर्थ सर्वशक्तिमान् हुनुहुन्छ, उनको नै जित हुनु छ। परमात्माको महिमा बिल्कुल अलग छ। उहाँ आएर ड्रिल सिकाउनु हुन्छ— म एकलाई याद गर। अरू सबै तिमीलाई दुःख दिनेवाला हुन्। सबै दुस्मन बनेर विघ्न पार्छन्। यो कुनै नयाँ कुरा होइन। हामीलाई दुनियाँको पर्बाह कहाँ छ र। कृष्णको लागि भन्छन्— चौथीको चन्द्रमा देखे त्यसैले यति गाली खाए। कलंक जसमा लगाउँछन् उनै फेरि कलंगीधर बन्छन्। फेरि अन्त्यमा भन्नेछन्— अरे तपाईंहरूले त हामीलाई कति गाली दिनुभयो! हेर्नुहोस्, हामी यो बनिरहेका छौं, राज्य-भाग्य लिइरहेका छौं। लडाईंको मैदानमा त धेरै सहन गर्नु पर्छ। जसले राज्य-भाग्य दिनुहुन्छ, उहाँमाथि बलिहार जानु पर्छ। यो शिवबाबाले सम्झाइरहुनु भएको छ। यी दादाले आफूलाई भगवान् सम्झदैनन्। शिवबाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, यो तिप्रो कल्प-कल्पको पार्ट हो। तिमीले पनि भन्छौ— जब-जब धर्मको ग्लानि हुन्छ, तब बाबा आउनु हुन्छ। अहिले बाबा आउनु भएको छ, हामी बाबाबाट वर्सा लिइरहेका छौं। निमन्त्रण पत्रमा पनि लौकिक पिताको हदको वर्सा र पारलौकिक पिताको वर्सावाला प्वाइन्ट धेरै राम्रो लेखिएको छ। बेहदका बाबाबाट नै बेहदको वर्सा मिल्छ। लक्ष्मी-नारायणलाई बेहदको वर्सा कसले दियो? बाबाले। त्यसैले यो सबै बुझ्नु पर्ने कुरा हुन्। हामीलाई यो अत्याचार सहन गर्ने पनि पार्ट छ। २१ जन्मको लागि बादशाही मिल्छ। त्यसैले यसमा मेहनत गर्नु पर्छ। गायन गरिन्छ— सन शोज फादर, स्टुडेन्ट शोज टिचर। अहिले तिप्रो वास्तविक पार्ट छ। तिमीले सम्झाउन सक्छौ— उही हाम्रो बाबा, टिचर, सतगुरु हुनुहुन्छ। उहाँ नै मनुष्य सृष्टिको बीजरूप रचयिता हुनुहुन्छ। सबै जीव आत्माहरूका पिता हुनुहुन्छ। उहाँलाई सर्वव्यापी कसरी भन्ने! बाबा त माथि रहनेवाला हुनुहुन्छ, त्यसैले त दुःखमा उहाँलाई याद गर्छन्। उहाँ तब आउनु हुन्छ, जब धर्म ग्लानि हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— मेरो जन्म भूमिमा रहनेहरू जब दुःखी हुन्छन् तब मलाई आउनु पर्छ। परमात्माको जन्म भूमि भारत हो। यो अक्षर कसैको मुखबाट कहिल्यै निस्कदैन। यदि सबै परमात्मा हुने भए सबैको जन्म भूमि भारत हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— सबै धर्म स्थापकलाई पनि म मुक्तिधाम लिएर जान्छु। जब उनीहरूलाई यो थाहा हुन्छ— हामीलाई मुक्ति दिनेवाला बाबा हुनुहुन्छ, उहाँले भारतमा जन्म लिनु हुन्छ अनि भारत धेरै ठूलो तीर्थ बन्छ। मानौं, सबैलाई थाहा भयो तर आउन कसरी सक्छन्! सबै त भारतमा आउन सक्दैनन्। यति त अन्न छैन भारतमा। यो सुनेर धेरै खुशी हुने छन्— ओहो, हाम्रो बाबा, जो यी गुरु आदिलाई पनि मुक्ति दिनुहुन्छ उहाँको जन्म भारतमा हुन्छ! चिन्ने त ज्ञानले नै हो नि, अरू के देख्ने! ब्राह्मणहरूमा जब कसैको आत्मा आउँछ अनि उसलाई पनि बोलेपछि नै चिन्छन् नि। नबोली परिचय कसरी हुन सक्छ? कुरा

२०७५ जेष्ठ १८ शुक्रबार १-०६-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
गर्नाले थाहा हुन्छ- वास्तवमा फलालो आत्मा हो। शिवबाबाले पनि जब ज्ञान दिनुहुन्छ, तब बुझिन्छ-
शिवबाबाले बोल्नुहुन्छ। ज्ञान यिनले त दिन सक्दैनन्। यो कुरा बाबा बाहेक कसैले बुझाउन सक्दैन।

कहिलेकाही कुनैले भन्छन्- म शिवबाबा सँग कुरा गरूँ, तर उहाँलाई चिन्ने कसरी? बुझ्न पनि सक्दैनन्।
बुद्धिद्वारा बुझ्नु पर्छ- यो ज्ञान बाबा सिवाए कसैले दिन सक्दैन। हेर, कहाँ-कहाँ बच्चीहरू नदेखिकनै
तड्पिरहेका छन्- शिवबाबा सँग मिल्न। अवश्य उहाँको तागत हो, जसले खिच्छ, आकर्षण हुन्छ।
उनीहरूलाई श्वेत-पोशाकको साक्षात्कार गराउनु हुन्छ। त्यसैले बाबाले कहिल्यै मेरो ड्रेस बदल्न
दिनुहुन्। उहाँलाई ज्ञानद्वारा थाहा हुन्छ। धेरैलाई भिन्न-भिन्न प्रकारको साक्षात्कार पनि हुन्छन्। तर
त्यसबाट के फाइदा? तिमी काम ज्ञान सँग छ। यो ज्ञान कसैले दिन सक्दैन। त्यसैले यो सारा गुप्त पार्ट
भयो। भन्नुहुन्छ- म आत्माको रूप धारण गरेर यिनमा प्रवेश हुन्छु। त्यसैले यो ज्ञान यति बाबाले नै
दिनुहुन्छ। हामीलाई कहाँ थाहा थियो र। बाबाले हेर कति कमाल गर्नुहुन्छ! भन्नुहुन्छ- मलाई आफ्नो
वारिस बनाऊ। म तिमी यति सेवा गर्छु, जो तिमी बच्चाको पनि कहिल्यै गर्न सक्दैन। म तिमीलाई २१
जन्मको लागि राज्य-भाग्य दिन्छु। फेरि पनि यदि वारिस बनायौ भने तकदिर भनिन्छ। तिमी
बच्चीहरूलाई थाहा छ- हामी शिवबाबा सँग वर्सा लिनको लागि यहाँ आएका हौं। शिवबाबालाई र
वैकुण्ठलाई तिमीले दिव्य दृष्टि बिना देख्न सक्दैनौ। ज्ञान त बिल्कुल स्पष्ट मिलिरहेको छ नि। हामीलाई
बाबाले राजयोग सिकाउनु हुन्छ। उच्च भन्दा उच्च वर्सा हो वैकुण्ठको बादशाही। त्यो पनि पढाइद्वारा
मिल्छ। कसैले पनि राजयोग सिकाउन सक्दैन। हामी नरबाट नारायण बन्छौं। यो राजयोग सिकाइन्छ नै
अन्त्यमा, तब त फेरि सत्ययुगमा राजा-रानी बन्छौ। यो मूसलहरूको लडाई प्रसिद्ध छ। गीताद्वारा देवी-
देवता धर्मको स्थापना भयो। त्यतिबेला त अरू कुनै धर्म थिएनन्। ती सबै कहाँ गए? विनाश भयो।
बिल्कुल सहज कुरा हो। ट्रेनमा त तिमी बच्चाहरूले धेरै सेवा गर्न सक्छौ फेरि पनि प्रजा त बन्छन्।
गाडीको डिब्बा नै तिमी प्रजा बन्ने छ। बसेर सुने भने उनलाई धेरै राम्रो लाग्छ। लिटरेचर (साहित्य)
हातमा हुनु पर्छ। साथमा प्यारो श्रीकृष्णको चित्र पनि हुनु पर्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी
बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) २१ जन्मको तकदिर बनाउनको लागि शिवबाबालाई आफ्नो वारिस बनाऊ। हर कर्मद्वारा
बाबा, टिचर, सतगुरु- तीनैको शो गर्नु छ।
- २) ज्ञान स्पष्ट मिलिरहेको छ त्यसैले साक्षात्कारको आश राख्नु हुँदैन। साक्षात् सर्व समर्थ बाबा
हाम्रो साथमा हुनुहुन्छ, त्यसैले विघ्नहरू सँग डराउनु हुँदैन।

वरदानः— अलौकिक स्वरूपको स्मृतिद्वारा अलौकिक कर्म गर्ने सदा समर्थ आत्मा भव

ब्राह्मण जीवन अर्थात् अलौकिक, हीरा तुल्य अमूल्य जीवन। यस अलौकिक जीवनको स्मृतिद्वारा वा अलौकिक स्वरूपमा स्थित रहनाले साधारण चलन, साधारण कर्म हुन सक्दैन। जति पनि कर्म गछौं, त्यो अलौकिक नै हुन्छ किनकि जस्तो स्मृति हुन्छ त्यस्तै स्थिति हुन्छ। स्मृतिमा रहोस्— एक बाबा दोस्रो न कोही। बाबाको स्मृतिले सदा समर्थ बनाइदिन्छ त्यसैले हर कर्म पनि श्रेष्ठ, अलौकिक हुन्छ।

स्लोगनः— स्व-उन्नतिको यथार्थ चश्मा लगायौ भने सबैको विशेषता नै देखिन्छ।

मातेश्वरीजीको मधुर महावाक्य—

“सृष्टिको आदि कसरी होगी?”

धेरै मानिसले यो प्रश्न सोच्छन्— परमात्माले सृष्टि कसरी रच्युभयो? आदिमा कुनचाहिँ मनुष्य रचियो, अहिले उसको नाम रूप जान्न चाहन्छन्। यस बारेमा उनीहरूलाई सम्झाइन्छ— परमात्माले सृष्टिको आदि ब्रह्मा तनद्वारा गर्नु भयो, पहिलो मानिस ब्रह्मा रचिएको हो। जुन परमात्माले सृष्टिको आदि गर्नुभयो, अवश्य उहाँले पनि यस सृष्टिमा आफ्नो पार्ट खेल्नुभयो। अब परमात्माले कसरी पार्ट खेल्नुभयो? पहिला त परमात्माले सृष्टिलाई रच्युभयो, त्यसमा पनि पहिले ब्रह्मालाई रच्युभयो मतलब पहिला ब्रह्माको पवित्र आत्मा भयो उही गएर श्रीकृष्ण बन्द्यो, उसै तनद्वारा फेरि देवी देवताहरूको सृष्टिको स्थापना गर्नुभयो। देवी सृष्टिको रचना ब्रह्मा तनद्वारा गराउनु भयो, त्यसैले देवी देवताहरूको आदि पिता ठहरिए ब्रह्मा, ब्रह्मा सो श्रीकृष्ण बन्छन्। उही श्रीकृष्णको फेरि अन्त्यको जन्म ब्रह्मा तन हो। यस्तो नै सृष्टिको नियम चल्दै आउँछ। अहिले उही आत्मा सुखको पार्ट पूरा गरेर दुःखको पार्टमा आउँछ। रजो तमो अवस्था पास गरेर फेरि शूद्रबाट ब्राह्मण बन्छन्। त्यसैले हामी हौं ब्रह्मा वंशी सो शिव वंशी सच्चा ब्राह्मण। ब्रह्मा वंशी उसलाई भनिन्छ, जो ब्रह्माद्वारा अविनाशी ज्ञान लिएर पवित्र बन्छन्। यसबाट सिद्ध छ— यस सृष्टिको आदि पिता हुनुहुन्छ बाबा ब्रह्मा। अच्छा! ओम् शान्ति।